

Τους γαίφους, Λαίβες μας, και σεις τὰ λεικοφόρα...
 κι' ὀ φίλπιας ὠμίλιας και γὰ τὴν εὐρυτάτη...
 και πῶς ἐγὼ μικρὸς Δαυιδ' θὰ πολεμήσω τὰ φρούρα
 τὸν Κερκυραῖο Γολιάθ, ... κι' ἔδειξε τὸν Κορφήτη.

Κυτᾶτε τονί... εὶ δύναιμι, τί ράμηι, τί λεπίδα...
 μ' αὐτὴν τὴν παρομοίωσιν τὸν λόγον τοῦ κατέληξε,
 κι' ὁ Κερκυραῖος Γολιάθ ἐσοφύρασε τὰ φρούρα
 κι' ὅλον τὸ Κοινοβούλιον ἐβρόντησε κι' ἔβλεψε.

Ἀγγελόπουλος λαλεῖ κι' ὅλο σπινθηροβολεῖ.

Οἰκοῦν παρῆβαλλε κι' αὐτὸς τοὺς ῥέκτας βουληφόρους
 μὲ κἀπὶ τζογαδόρους,
 ποῦ βγαίονιν τέρτσι σ'τὰ χαρτὰ κι' ἐθῶς ἀλλάζουιν πόντο...
 ἔτσι κι' ἔμεις μὲ τοὺς Νομοὺς δὲν παίζομε σ'τὸ βρόντο.

Πρῶτα, τοὺς λέει, παίζαμε μὲ τοὺς εἰκοσιέτη
 κι' εἴχαμε βεβαιώτητα πῶς κἀπὶ θὰ μᾶς φέξη.
 Ἄλλ' ὅμως τέρτσι βγήκαμε κι' ὁ πόντος μας θ' ἀλλάξη...
 τώρα λοιπὸν ἄς παίζομε μὲ τούτους τοὺς δεκάτη,
 μὰ και μ' αὐτοὺς ἂν χάσωμε και δὲν μᾶς βγάλουν σότους
 τὸ κάτω κάτω τῆς γραφῆς γυρίζομε στοὺς πρῶτους.

Ταῦτα λέγοντος τοῦ Κώστα πρὸς τοὺς παίκτας τῆς Βουλῆς
 ἔκραξε κι' ὁ Φασουλῆς
 Γεῖά σου, τζογαδόρα ράτσα,
 ποῦ μᾶς καμαρόνεσαι...
 πότε τέρτσι, πότε φάτσα,
 πότε δὲν πληρόνεσαι.

Ὁ Κώστας τῆς συναλλαγῆς τὸν ἀμπακο τῆς ψάλλει,
 και μὲ Λαῖδα πιστρικὴ κι' αὐτὸς τὴν παραβάλλει,
 ἀποῦ καθέναν σ'τὰ κροφὰ γὰ κἀ τῆς λέει λόγια,
 ματάκια μου και τζόγια,
 ἀλλ' ὅταν σὲ δημόσια τὴν συνατήση μέρη
 κἀνει πῶς δὲν τὴν ἔχει.

Ἄλλ' ὅμως ἢ τὸν Βουλευτῶν ἐφάναζε μὲ τόνο,
 μικροστὰ σ' αὐτὴ τῶν Ὑπουργῶν εἶναι μὴ νόλια μόνο,
 ἀδίκως δὲ τοὺς Βουλευτὰς τοὺς ψέγουν ἐπιπόλαιοι...
 κι' ἰστορικοὺς ἀπέδειξε μ' ἔκλειον τὸν Μακάριε
 πῶς Ὑπουργοὶ πραγματικοὺς κἀνον βουτηαῖς μεγάλας,
 πῶς τοῦτοι πέρνουν τὰ ψαχνὰ κι' ἀφίουν τῆς κοκαλλίας.

Ὁ Πανακὸς τῆς Γριέτης, ποῦ τὸν ἀκούει και φριέτατε.

Μέσα σ'τὸ Παρλαμένο βαροῖνε τὰ βολιά,
 χορεύει τὸ Παλλάκι μ' ἄλογονα μαλλιά,
 χορεύει κι' ὁ Κορφήτης βαστώντας τὴν ἐληά,
 χωρίς γὰ τὴν εὐρεία τὰ βγάλομε μιλιά.

Τὰ πρόβατα βελάζουν κι' ὀ τσελικάδες μῶκο,
 κι' ἀκούει πανταχόσως ἀπὸ τὸν Ταυριμῶκο
 γι' αὐτοὺς τοὺς νέους κρόπους, γι' αὐτὴν τὴν θουβαμάρα,
 μὰ μ' ὅσα κι' ἂν τοὺς λήθ δὲν δίνουιν πεντάρα.

Ἠγέρθησαν ἀτρόμητοι κατὰ τῆς εὐρυτάτης
 σπουδαῖοι βουληφόροι,
 ἂν και θερμοὶ ὑπὲρ αὐτῆς, σ' τοὺς φίλους, ὁ Κορφήτης
 κυριῶς συνηγορεῖ.

Κι' ὁ Κώστας Ἀγγελόπουλος και πάλιν ὀμιλεῖ
 μὲ γλώσσα σὰν λεπίδι,
 και λέει τὸν Μπουρῖδη
 τοῦ Θεοτόκη δαίμονα και Μεριστοφελῆ.

Κι' εἶδα μέσα σ'τὸ φουσατὸ
 Μεριστοφελῆ μουσατό,
 κι' ἔβαλλε τὴν Σαρενάτα:
 Τοῦ κὲ φάι λὰ ντρομενάτα.

Κατακυμῶς ρητορικῆς ἐξέλιξι, κι' ἐκούλιον,
 βοοῦν κι' ὀ γερωνότεροι, βοῆ κι' ἡ νεολαία,
 σ'τὸν ἀρχηγὸ τοῦ ῥάγματος κι' ὁ Παπαρσουλίου
 κι' ὀνόμασε τὸν Ράλλη τοῦ κηνῶν Ἀρλλέα,
 ποῦ καθὼς ψάλλων Ὀμηροὶ τὸν νεωτέριον χρόνον
 τὴν Χρυσίδα χάριξε σαράντα μέρας μόνον.

Τροπολογία βροχηδὸν, ἐξάψεις, ἀναρρήσεις,
 και πόλεμος ἐπέκλιτο, κι' ἐπικατεῖτο κρῖσις,
 κι' ὁ Φασουλῆς ἐφάναζε σ' αὐτὸ τὸ καιτῆρα:
 δὲν πᾶτε γὰ φρονάξετε καμμία σακαρέα,
 γὰ νὰ τελεῖωση κι' ὁ μπλλάς μὲ τούτη τὴν Εὐρεία;...
 ὅταν τυχαῶς φάνηκαν σαθαρά σ'τὰ θεαρεῖα.

Τότε δὴ τότε ἔαρκινός

σ'τὸ Παρλαμένο πανικός,
 κι' ὅπως τρομαῖον τὰ παιδιὰ μ' ἐκείνον τὸν μπαμπούλια
 ἔτσι και τοῦτο τ' ὀράμαζε μὲς σ'τὴν ἀναμμουκουῖα,
 κι' ἔπηρε χροῖμα λεμονοῦ πολλὸν ρητόρων μούρη,
 και φεύγετε γὰ φεύγωμε και κόφετε τὸ κουμπούρι.

Ἔρχεται σπαθόκαπας μὲ τὴν ἀγίασ τοῦρα του...
 φεύγετε γὰ φεύγωμε... τ' ὀρμος ἢ φεγοῦρα του.
 Ἄλλοι κατακόμουν τρέχουν ἄνω κάτω,
 και τὰ χέλια νίβαντας ὀπως τὸν Πάλοτο
 πῆγαν και τὸ ψήφισαν μὲ φρεωνὸν ἔγεια
 δίχως ἔνστασι καμμία και τροπολογία.

Κι' ὁ Κυριακούλης ἄσιτος μὲ τὸν Λοκὸ παρέκει
 ἐμπεδὸς εἰς τὸν συμπεδέρου και τὸν Κορφήτη στέκει,
 κι' ἐκάνω τῶν σὴν νάτανε θεδικτασι κοτῶνγια
 συνκρίβοντα τοῦ τρομεροῦ πολέμου τὰ κανῆνα,
 κι' ὁ Φασουλῆς ἐφάναζε κατενδουσασιμένο
 χῆλαι φορεῖς ὁ Σόνδεσις ἄς εἰν ἔλλοτημένος.